

Туляремія - епідеміологія, профілактика захворювання

Туляремія – одна з найбільш розповсюджених природно-вогнищевих інфекцій в Україні. Це гостре інфекційне природно-осередкове зооантропонозне захворювання з трансмісивним механізмом передачі збудників інфекції,

що перебігає з явищами інтоксикації та гарячкою, характеризується ураженням лімфатичних вузлів, шкіри, слизових оболонок, дихальних шляхів і травного тракту.

Резервуарами збудника інфекції є ондатри, хом'яки, зайці, дрібні мишовидні гризуни, а також іксодові кліщі. Понад 250 видів гризунів, комахоїдних і хижаків та свійських тварин можуть бути джерелами збудника туляремії. До епізоотичного процесу залучені також птахи, молюски, земноводні та риби.

Основним природним механізмом передачі збудників інфекції є трансмісивний, живі чинники передачі – кліщі, комарі, гедзі. Важливе значення мають також контактний, фекально-оральний і повітряний механізми передачі.

Сезонність при туляремії літньо-осіння, але можливі спалахи навесні, восени та взимку, коли задіюється в епідпроцес фекально-оральний або контактний механізми передачі інфекції (вживання сирих контамінованих овочів, мисливство).

Чинниками ризику захворювання на туляремію є проживання на ендемічній території або її відвідування з рекреаційною метою, висока щільність гризунів, зайців, ондатр; мисливство (зняття шкур, робота з тушками), риболовля, купання у відкритих водоймах.

У Закарпатській області ензоотичні території з туляремії не зареєстровані. Але враховуючи наявність таких територій в сусідніх областях, а також значну чисельність господарів і переносників збудників туляремії на території нашої області, не виключена можливість виникнення епізоотій туляремії серед дрібних ссавців. Про періодичну активність природних осередків туляремії та потенційний ризик зараження людей свідчить те, що в області реєструються позитивні знахідки при дослідженні на туляремію об'єктів довкілля.

Профілактичні заходи туляремії включають контроль за природними осередками інфекції, захист джерел водопостачання (колодязі), продуктів харчування від гризунів і вакцинопрофілактику серед людей. Важливе значення має проведення заходів дератизації в населених пунктах та, зокрема, в об'єктах епідемічного ризику.

Також важливе значення має своєчасна діагностика захворювань на туляремію, в тому числі з лабораторним обстеженням хворих на захворювання з подібними симптомами (кон'юнктивіт Паріно, лімфаденіти, односторонні фолікулярні і флегмонозні ангіни з шийними, підщелепними лімфаденітами, затяжні пневмонії в зимовий період тощо).